

отечество-то си Испаниѣ придобылъ голѣмы и богаты земли по Южнѣ Америкѣ, испрѣво былъ свинарь. Французскій маршалъ и Монтебелскій войвода *Ланнесъ*, кой-то помогналъ Наполеону въ много боеве, въ дѣтинство-то си ся училъ на бояджилжкъ. Христофоръ Колумбъ, кой-то откри Америкѣ та отвори на Европѣ новъ свѣтъ, былъ сынъ на единъ тъкачъ. Кукъ, кой-то обыколи около Африкѣ, та отвори новъ пѣтъ за богатѣ Хындіѣ, испрѣво былъ простъ работникъ.

Цѣла книга бы станѣла ако да речяхмы да испишемъ всицкы такыва примѣры за какъ сѣ ся подвигнѣли нѣкои хора до голѣмо могѣщество, като дръжявници, духовници и войници, или ся прочюли и добыли голѣмо имя по умѣние-то си и по познанїя-та си, ако и да были отъ долень родъ.

Наопакы слабо може нѣкои да ся голѣми само съ рода си, ако освѣнь него нѣма друго нѣкое достоинство. Ни за еднѣ почтенѣ работѣ, каква-то и да была, не може ся каза, че е неблагородна. Както что си не избирамы сами рода, а Господъ ни го е отрядилъ, така сѣщо всякога сами не можемъ си пробра и работѣ по волю; тоя изборъ по нѣкога бива урисанъ, па и умъ-тъ и дарбы-ты така сѣ подѣлены, что-то чясто гы намирашь много высокы у единъ простъ чловѣкъ, а у господарь и болѣринъ не гы намирашь никакъ. Оттука излиза та по нѣкога благородни-ти испадать, а прости-ти ся подвигать. Нъ и умъ-тъ и дарбы-ты отъ само себе не чинять и не могѣтъ да бляснѣтъ, око не имъ ся пригоди сьлава, и ако ся не истрѣкать и изострять съ добро възпитанїе и съ наукѣ: и многоцѣнни-ти камъни ся лѣщять само кога имъ ся истрѣка отгорѣ кора-та.